

**D** **K** **R** **I** **K**  
**F** **V** **E** **T** **O** **S** **L** **S** **A** **I**



Glasilo OŠ Franceta Prešerna v Kranju, letnik XLI, šolsko leto 2005/06, številka 2

*Dragi devetošolci!*

*Konec leta je prišel za marsikoga kar malo prezgodaj. Kako nam naenkrat manjka kakšen dan, teden, marsikomu pa mesec, da bi še postorili, za kar ni bilo časa med letom. Čas pa neusmiljeno teče in nas opozarja, da je šolanja konec.*

*Nekateri, ki jim ni uspelo izpolniti pogojev na koncu, bodo imeli vseeno še priložnosti po zaključku pouka.*

*Marsikdo od vas se je že odločil za svojo pot v življenju, nekateri jo še iščete, vsako leto pa je vse več takih, ki jo najdejo zelo kasno ali nikoli. Časi, ki so pred vami, obetajo stalne in burne spremembe. Spretnosti, prilagajanja in znanja so tisto, kar vam bo omogočilo, da si ustvarite in zaživite polno življenje. Marsikdo bo z leti pozabil, da je nekje na Zlatem polju stala šola, v kateri smo si prizadevali, da bi vas opremili s potrebnim znanjem za življenje in nadaljevanje šolanja. Osnovna šola je morda le vmesni korak, a je najpomembnejši. Predvsem ste se naučili veščin, učenja, potrpljenja, vrednot. To vam bo pri nadaljevanju šolanja prišlo zelo prav.*

*Obračam in prepletam besede znanje, spretnosti, sposobnosti, vrednote, vse to, da vas zadnjič spomnim, zakaj smo se osem let srečevali med temi zidovi.*

*Ravno pred štiridesetimi leti so na tem mestu zasadili lopate za novo šolo in naslednje leto je tu zrastle nova Prešernova šola. Morda simbolično, a vi ste tudi prva generacija devetošolcev, ki zapušča to šolo. Ne samo to, tudi rojeni ste v letu, ko se je rodila ta država.*

*Na šoli si trudimo, da bi vsem in vsakemu posebej dali največ, kar lahko vsrka. Nekateri ste to dokazali in z rezultati na tekmovanjih potrdili, da vložen trud vrne zadovoljstvo in uspeh. Ne samo to, odpira vrata, ponuja več priložnosti. In znati jih je potrebno izkoristiti. Vsem skupaj, vam devetošolcem, vašim staršem in mojim kolegom pa zahvala in čestitke za uspešen zaključek in najboljše želje v prihodnosti. Želim, da vsak v življenju odkrije najboljše. Vem, da je to možno z vztrajnostjo, poštenostjo, spretnostjo in znanjem.*

*Aleš Žitnik  
Ravnatelj*

## **DEVETOŠOLSKI KRIK**

Glasilo OŠ Franceta Prešerna v Kranju, letnik XLI, šolsko leto 2005/06, številka 2  
POSEBNA DEVETOŠOLSKA IZDAJA 2005/06

Sodelovali učenci in razredniki 9. razredov  
Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar  
Oblikovanje: Primož Mekuč, Robert Šilar, Tomaž Voršič  
Risba na naslovnici: Mateja Marolt, 9.e

Natisnjeno v 150 izvodih  
Cena: (z DDV) 100 sit

Internet: [http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik\\_9\\_0506.pdf](http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik_9_0506.pdf)  
E-mail: [krik@o-fp.kr.edus.si](mailto:krik@o-fp.kr.edus.si)

# 9. D



OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PREŠERNA KRANJ 9.D 2005 - 2006

## PO ČEM SI BOSTE ZAPOMNILI 9. D?

**Ga. Fabjan:** Vsa 4 leta sem se dobro počutila v razredu. Zelo dobro ste uporabljali taktiko za rešitev spraševanja (smeh). Menim, da smo dobro preživeli ta 4 leta.

**G. Mohorič:** Najbolj tih razred. Znete se vključevati v razgovor. Ostanite taki!

**G. Baša:** Nič vam ne bom rekel.

**G. Žbogar:** Hm ... Zapomnil se vas bom po Besniku, hahaha. Imate dobre nogometaše. Videlo se je, da vam šola proti koncu ni bila več zanimiva.

**Ga. Lunder:** Vsi razredi so nadomestljivi. Izjema ste vi. Saj ste edini pozabili iti na odmor (smeh).

**Ga. Pajntar:** Precej glasni, čeprav se z vami zagotovo da delati.

**Ga. Gros:** Zelo simpatičen razred =) Dogodek, da bi bila v razredu tišina, le ... nemogoč (smeh).

**Ga. Florjančič:** Premalo vas poznam, da bi vam odgovorila.

## KAM?

**Gašper:** škofijska gimnazija

**Željka:** prometna, Bežigrad

**Igor:** Iskra

**Tjaša:** kranjska gimnazija

**Lovro:** kranjska gimnazija

**Katarina:** kranjska gimnazija

**Niki:** gradbena, Kranj

**Maja:** ekonomska gimnazija

**Mirnes:** ekonomska gimnazija

**Nuša:** ekonomska gimnazija

**Nina:** kranjska gimnazija

**Eva:** ekonomska gimnazija

**Ana:** kranjska gimnazija

**Sandi:** ekonomski tehnik (nogometni razred)

**Elvis:** ekonomska gimnazija

**Tamara:** škofjeloška gimnazija

**Miha:** škofijska gimnazija

**Anka:** ekonomska gimnazija

**Mitja:** kranjska gimnazija

**Simona:** kranjska gimnazija

**Snežana:** ekonomska gimnazija

**Petra:** škofijska gimnazija

Podatke je zbral Mirnes Jusufović

## NAJPOGOSTEJŠE IZJAVE

**GAŠPER:** pxxxx

**ŽELJKA:** Dej, Sndi, a si spet prdnu?

**IGOR:** KVA???

**TJAŠA:** A ma kdo kšn robčk?

**LOVRO:** Mičo, dej mi za en mesič.

**KATARINA:** A dej no, jest nč ne znam.

**NIKI:** As bulan?

**MAJA:** A zej sem pa spet jest kriva?

**MIRNES:** A ma kdo kšn žvek?

**NUŠA:** To ni fer!

**NINA:** dej tež no ...

**EVA:** Učitelca, a sem lohk zgodlo na dopolnilnem prašana☺

**ANA:** A ste gledal učer Debeluško?

**SANDI:** Dej Čatr no ...

**ELVIS:** A da kdo za mesič?

**TAMARA:** A veš kao ...

**MIHA:** Ja, učitelca, jest sem to neki na Discoveryju gledou.

**MITJA:** Kva mače prot nigrom?

**SIMONA:** ... (TIŠINA) ...

**SNEŽANA:** Oprostite, k sem zamudila ... ključ sem iskala ...

**ANKA:** Dej kašne maš ti ... kva pa teb spet ni jasen!

**PETRA:** Kva ma zdele E?

## KONS: 1

Ogenj je šola.

Ogenj uničuje.

Šola nevarna?

Minister je zver.

Zver ima nov plen.

Zver ima nov hobi.

Zver se izmišljuje.

Vsak dan kaj novega.

Nov hobi nas jezi.

Vsak dan kaj neumnega.

Učenci zbegani.

Učitelji birokrati?

Učitelji zbegani?

Znanje vedno manj vredno?

Ogenj ni več nevaren.

Nevarna je zver.

Katarina Fras



**NOBENA POT NI RAVNA,  
NOBENA POT NI REVNA,  
A VSAKA JE ZAHTEVNA  
IN TVOJA ENA SAMA – GLAVNA.  
(Tone Pavček)**

Počasi se poslavljamo od osnovne šole. Kmalu se bomo ločili in odšli vsak po svoji poti v srednje šole. Neučakani pričakujemo konec naslednjih dveh tednov, ko bomo lahko odložili zvezke in knjige. Meni se ta dva tedna zdita hujša kot katerikoli teden prej. Prenatrpana, kot bi prav vsi hoteli, da se še zadnjič naučimo snov čisto vseh predmetov, da jo bomo potem, v začetku tretjega tedna, lahko v miru pozabili (ali pa tudi ne?).

Raje sploh ne pomislim, koliko dela bo šele v srednji šoli! Ah, s tem se bom obremenjevala potem – če se sploh bom. Kajti zdaj so na vrsti počitnice ...

**Simona Vodnik, 9. d**

Hja, osnovna šola se končuje, pot šolanja pa s tem še zdaleč ni končana. Najpomembnejše se šele začinja. Pot je zahtevna, to vsi vemo. Od prijateljev sem slišal, koliko težja je srednja šola, kar vsi že vemo. Pavček pravi, da nobena pot ni ravna, ampak zame je bila osnovna šola kar precej ravna. Upam, da srednja šola ne bo preveč vijugasta. S pesnikom se strinjam, da je vsaka pot zahtevna, ampak če mene vprašate, lahko na to zahtevnost precej vplivaš sam s svojim prizadevanjem, delavnostjo, potrpežljivostjo, vztrajnostjo itd. Vem tudi, da se na pot ne podajam sam, ampak gre z mano še cela generacija oziroma prvi rod devetošolcev. Upajmo, da se na poti šolanja ne bo nihče izgubil ali pa se zaustavil. Vpisan sem že, na pot se odpravim septembra in upam, da bom štiri leta vztrajno hodil in da se ne bom prevečkrat spotaknil ali omagal ter da bom vse ovire na poti zlahka preskočil. Moja pot je ena sama – glavna! Te pa se bom držal za vsako ceno.

**Miha Perhavec**

8 let. 8 let bo minilo od mojega prvega koraka skozi šolska vrata. Kljub temu da mi je žal, da sem ta korak naredil, mi ni žal, saj v današnjem življenju velja pravilo, da brez šole nisi nič.

V prvem razredu pa vse tja do četrtega sem v šolo rad hodil, z veseljem, saj je bilo vse še tako preprosto in lepo. No, ko pa v 5. ali 7. razredu dojameš, da se ti niti knjige za domače branje ne da prebrati, veš, da v šolo hodiš le še zato, ker pač

moraš. Še posebej v 9. razredu dobiš občutek, da sem ne spadaš več in da si osnovno šolo preraster.

Mene k temu, da hodim v šolo, priganja le še to, da v njej srečam svoje prijatelje in sošolce, s katerimi se vidim pet dni v tednu že najmanj štiri leta in brez katerih vem, da mi ne bi nič uspelo. Tako pa mi je, in to zelo dobro – saj sem bil vsa elta odličen. Jasno je, da imajo tu levji delež tudi učitelji in starši, vendar pa moraš za ostalo poskrbeti sam.

En del poti sem že prehodil, drugi del te poti pa se šele začinja in glede na to, da se bo začel z dolgimi počitnicami, se mi že zdaj zdi prekrasen in razburljiv.

**Mirnes Jusufović**

Resnica. To so ti verzi. Očitno je Pavček v teh vodah kar doma, saj je v eni kitici zajel bistvo življenja. Res je, da je za vsakogar najbolj pomembna njegova pot in njegovo življenje, res je, da je vsaka pot zahtevna in ne revna. Čisto vsak ima svoje življenje, ki se z njim spopada in včasih zmaga, včasih pa doživi poraz. Zmaga takrat, ko je na smrtni postelji popolnoma zadovoljen s preživetim časom in mu ni ničesar žal, niti tega ne, da je njegovega življenja konec.

A dovolj nakladanja. Kje je še smrt! Sedaj je vse bolj v ospredju tisti dan, ko bomo dokončno opravili z osnovno šolo. In tega smo vsi veseli. Ampak mislim, da bomo čez kakšnih 30 let, ko se bomo spominjali osnovne šole, z nostalgijo mislili nanjo. O njej bomo razmišljali kot o dobrih starih časih, pogrešali bomo šolo, sošolce in učitelje. Sedaj pa sem vesela, da grem naprej v srednjo šolo. Vem, da iz osnovne šole nesem s seboj zajeten paket znanja in za to sem hvaležna, saj danes brez znanja in šol ne pomeniš nič. Mislim tudi, da smo res že prerasli osnovno šolo, ampak ne po velikosti, temveč po zrelosti in predvsem po znanju. Prepričana sem, da smo sposobni sprejeti več, kot nam v osnovni šoli lahko dajo.

Začenja se drugi del naše življenjske poti. Srednja šola, prihajamo!

**Katarina Fras**

## NEZNANKA

Pred zrcalom motnim deklica stoji,  
podoba njena tuja se mi zdi.  
Od kod prišla je ta čudna stvarca?  
Iz tujine?  
Dunaja? Torina?

Ni iz MTV ne iz CNN.  
Od kod si torej, deklica ti nepoznana?

Pristopi k deklici gospa,  
ta gospa je moja mama,  
ljubeznivo reče ji tako:  
»Pridi, Tjaša, greva.«

Nimam pojma, kdo je,  
kaj počne  
in čemu tu je?

Prvič jo uzrlo moje je oko,  
a na nek način znana je zelo.

In sta šli:  
gospa, ki moja mama je,  
in deklica, ki je ne poznam,  
a znana se mi zdi.  
Zelo!

Tjaša Divjak, 9. d

## KDO SEM?

Kdo sem? Kaj sem? Zakaj sem? Vprašanja, ki nas pestijo od časa, ko se začnemo zavedati pa vse tja do bridkega konca. Vsi smo posebni – to nam povedo že starši. Vsi smo unikati, ponaredkov ni. Ljudje mislijo, da nas poznajo, tudi mi sami mislimo, da se poznamo. A v resnici se z vsakim dogodkom, ki ga preživimo, z vsako besedo, ki jo izrečemo, z vsako knjigo, ki jo preberemo, spreminjamo. Sprememb se ne zavedamo. In nemalo kdaj se presenečamo z dejanji, ki smo jih zmožni, pa za to nismo vedeli. Resnici na ljubo moramo ugotoviti, da smo sami sebi največja uganka. To pa spoznamo šele, ko se poglobimo vase, v vrednote, ki jih imamo, v naša čustva, želje in mišljenja. Človeška psiha je največja uganka, tako naj tudi ostane. Saj bomo le tako ohranili edinstvenost in neponovljivost.

Tjaša Divjak

## KONČNO KONEC

Odrešitev, svobodo – vse to in še več nam prinaša konec osnovne šole. Vendar, ali je vse to res? Ali ni to le konec brezskrbnega otroštva in vstop v svet odraslosti? V svet krute realnosti. Ne zavedamo se, kaj nas čaka. Vsi upamo na boljše čase. Iluzionistično sanjarimo. A sanje so krhka stvar.

Po počitnicah, ki bodo verjetno ene zadnjih pravih počitnic, bo tu zopet nov svet. Kaj lahko pričakujemo, česa se lahko veselimo in tudi ... bojimo? Nov teren (nova šola) je priložnost za nov začetek in nova poznanstva. Prav gotovo nam ne bo lahko. Fazani bomo. To pove marsikaj. A človek mora dogodke v življenju sprejemati pozitivno in jih obračati sebi v prid. Včasih ti to uspe, včasih pa ne. Ker nisem Nostradamus, ne vem, kaj se bo zgodilo. V življenju je vedno tako, da se imaš dobro toliko, kolikor si dobro narediš.

Osnovne šole ne bom pogrešala. Spomin bo ostal. Pogrešala bom odmore in druženje s prijatelji. Življenje gre pač dalje. Danes je svet ena sama naglica. Zato človek težko dohaja sedanost, kaj bi se torej ubadal s preteklostjo.

Šola ni nekaj, kar bi spremenilo nas in naša življenja, spremeniti se moramo sami in ko je za to pravi čas.

Tjaša Divjak

## PRED OGLEDALOM NEM STOJIM

Pred ogledalom nem stojim in vidim:

Kaj vidim, kaj vidim?  
Vidim sebe?  
Vidim tebe?

Pred ogledalom nem stojim in sprašujem:

Koga vidim?  
Kdo je to?  
Ga sploh poznam?

Pred ogledalom nem stojim in vidim:

Vidim sebe.  
Da, vidim sebe, in  
ne tebe.

Pred ogledalom nem stojim in odgovarjam:

Vidim sebe.  
To sem jaz.  
Ne, ne poznam se še,  
in se tudi ne bom.

Katarina Fras

## Gledam se v ogledalo in vidim sebe. Ampak sem to res jaz?

S tem vprašanjem se lahko ukvarjamo celo življenje, pa še kar ne bomo izvedeli, kaj je res. A ne glede na to, da je to kar zanimivo vprašanje, se z njim ne ukvarjamo prepogosto. Skrbi nas predvsem, kaj v nas vidijo drugi, in ker smo si vsi različni, čeprav smo vsi iz mesa in krvi, nas vsak vidi drugače. In tudi mi vidimo ljudi vsak po svoje. In čeprav je človekov karakter zelo pomemben, se danes prepogosto ukvarjamo s človekovo zunanostjo, ki dandanes pomeni vse več in več. Torej nas vse manj zanima, kakšen je človek v resnici.

Vprašanje: Kaj je Jaz? Mislim, da je to človekov karakter, človekovi odzivi na različne dogodke in stvari, ki marsikdaj presenetijo celo človeka samega. Mislim, da smo kdaj pa kdaj vsi presenečeni, če ne celo šokirani nad svojimi dejanji in besedami. In potem razmišljaš, zakaj si to rekel, pa v resnici tega sploh nisi mislil. Ali pa kdaj narediš kakšno neumnost, in se pozneje sprašuješ, kako ti je to sploh padlo na pamet. Ravno zato nikoli ne bomo odkrili svojega pravega jaza, ravno zato, ker je tako nepredvidljiv.

Katarina Fras

Pred ogledalom nem stojim?! Kaj naj pa zdaj napišem? Pojma nimam ... Verjetno nekaj o sebi!

Moje oči vidijo 170 cm visokega, 14 let in pol starega fanta z razmršeno frizuro, kavbojkami in kratko majico.

Joj, a sem to jaz? No ja, na zunaj sem. Ampak jaz nisem samo to. Kdo sem sploh? Sem fant, ki se rad zabava, zafrkava, ki je včasih len, pa ne boste verjeli, mogoče celo delaven. Rad imam šport, dobro glasbo, dobro hrano in čim manj dela. Zelo lahko se me prenaša, ko sem

vesel in mi gre vse kot po maslu. Ko pa se mi kje kaj zalomi, pa znam biti velik težak. Mislim pa, da sem večino časa kar vesel.

Verjetno bi kdo drug drugače povedal, kdo sem JAZ. Na primer moji starši – tudi oni zelo dobro vedo, kdo sem jaz; prav tako prijatelji, ki me dobro poznajo.

Moj »jaz« se stalno spreminja, saj odraščam in postajam vse pametnejši. Verjetno vam bom najlažje povedal, kdo sem, ko se bo moj »jaz« nehal spreminjati. Ampak to verjetno ne bo nikoli?!

Miha Perhavec

Pred ogledalom nem stojim,  
v bled odsev pred seboj strmim.

Ne vem, je on res jaz.  
Sem jaz res on?

Kdo je on? Kdo sem jaz?  
Je to vprašanje od obeh?

Obraz obrazu zre v oči.  
Nič ne vidim, bled odsev zakriva mi oči.

Resnica vedno bližje je.  
A spoznanje, kdo sem jaz in kdo si ti, vedno bolj beži.

Gašper Benedičič

## NOBENA POT NI RAVNA

V življenju se podamo na različne poti: nekatere so daljše, druge krajše; nekatere bolj zahtevne, druge manj. Tudi jaz zaključujem pomembno pot v svojem življenju. Na tej poti sem se vsak dan učil novih stvari. Ta pot je

polna prijateljev, ki jih, upam da, ne bom nikoli pozabil. Vendar se sedaj podajam na novo pot, za katero ne vem, kakšna je, a upam, da je tudi ta polna prijetnih presenečenj in novih spoznanj.

Gašper Benedičič



Domen Nastran, 9.g



Katja Sreš, 9.f



# 9. E



## OSEBNA IZKAZNICA 9. E

**Ime:** 9

**Priimek:** E

**Datum rojstva:** 1. september 2002

**Mati:** Marjana Sitar (mami samohranilka)

**Sinovi:** 9

**Hčere:** 12

**Pogrešani:** 3 + 1

**Kraj bivanja:** 2. hodnik desno ANG 1

**Naj predmet:** malica & glavni odmor

## MOJE ZVEZDE

Pesnik Tone Pavček v Pesmi o zvezdah razmišlja o poti, ki jo mora vsak človek prehoditi v svojem življenju. Vsak se nekoč rodi na ta svet. Nihče izmed nas ne ve, kako dolgo bo potoval po tem širnem svetu in kakšna bo njegova usoda. Kdaj in kje se bo končala naša pot? Prav zdaj se zaključuje naše osnovnošolsko romanje. Ko začneš hoditi v osnovno šolo, se ti osem let zdi dolga doba. V prvem razredu si ves izgubljen in svet učenosti se ti zdi tako daleč ... Naučiti se pisati, brati in računati se ti takrat zdi nemogoče. Toda črke, številke, sošolke, sošolci in učiteljice postanejo tvoj vsakdan. Sploh si ne znam več predstavljati, da ne bi hodila v šolo. Vse to postane del nas. Vsak dan se naučimo kaj novega in to znanje raste v nas in mi z njim. Spreminjamo se v drugačno osebo. Ko je

konec počitnic, komaj čakamo, da v šoli srečamo znane obraze, ki nam polepšajo dan. A kar naenkrat pride dan, ko te vsi začnejo spraševati: »Kam pa po osnovni šoli?« Spet začutiš, da se ti bodo začele odpirati nove poti. Strah te je, tako kot takrat, ko si začel hoditi v osnovno šolo in ti je bilo vse novo, neznano. Srečal boš nove ljudi, odkrival boš nove poti ... Kot da temu ni nikoli konca! Kako ravna in zahtevna bo tvoja pot, je uganka, na katero še ne poznaš odgovora. Toda znanje in izkušnje, ki si jih pridobil do sedaj, ti bodo pomagale, da na pravi poti prideš do cilja, ki si ga vsak od nas zastavi v življenju.

Eva Benedičič

## PRED OGLEDALOM NEM STOJIM

Vsak dan pred ogledalo se postavim in tistega, ki tam stoji, pozdravim.

Kako si kaj? ga prav previdno vprašam, saj odgovor ta pa vedno je drugačen.

Včasih resen in zamišljen, pozdravi me pogled preišljen.

Spet drugič ves vesel in nasmejan pospremi me v nov sončen dan.

Kako pa danes se moj jaz bo oglasil? Uganka ta me pred ogledalo to postavi.

A glej obraz spet nov mi pravi: Steci v nov dan in reci življenju DOBER DAN!

Eva Benedičič

Življenjska pot ... velikokrat me je že srečalo vprašanje, kaj sploh bom, ko bom končala srednjo šolo. Ta uganka je še skrita in je še nekaj časa ne bo nihče rešil. Zdaj se bliža konec osnovne šole, konec zabave na hodnikih, konec vseh tistih lepih trenutkov, ki mi nikoli ne bodo ušli iz spomina. Ampak tako je življenje: ko končaš eno pot, začneš novo. V življenju bo še veliko prelomnic, ko bo potrebno dobro razmisliti, katera pot je prava zame. Nobena pa ne bo enostavna. Za vse v življenju se bo treba potruditi, iti do konca in nikoli obupati. Prehod iz osnovne v srednjo šolo bo zame gotovo nekaj posebnega.

Spoznala bom veliko novih ljudi, novih nasmejanih obrazov. Čeprav si sedaj tega še ne predstavljam, ker je življenje brez teh, ki jih vsak dan gledam v šoli, že skoraj nemogoče. Ampak življenje me pelje dalje. Vsak bo ubral svojo pot, srečal nove ljudi, a stari bodo za vedno ostali v spominu. Čeprav mislimo, da smo nerazdružljivi, nam bo življenje prineslo toliko novih stvari, da bomo na to misel pozabili. Osnovna šola pa mi bo za vedno ostala v spominu, nikoli je ne bom pozabila, kjer koli bom v življenju že pristala.

Meta Grilec

Sem na koncu in zdaj je prava priložnost oz. že kar obveznost, da začnem premišljevati o novem začetku. Ena pot se je končala in druga se bo začela.

Prehod iz osnovne v srednjo šolo bo zame kar velika prelomnica v življenju, prinesla mi bo marsikatero novo izkušnjo in nova spoznanja. Novi obrazi, znanci, prijatelji ter okolje, v katerem bom preživela večino svojega dneva, se bodo spremenili.

V meni se skriva vznemirjenje in radovednost, kakšni bodo prvi vtisi, prva spoznanja, stiki, naveze med ljudmi in seveda tudi učitelji. Na

nek način se veselim novega začetka, a se tudi zavedam, da bom morda izgubila stike z nekaterimi sedanjimi prijatelji. Ampak vsak človek ima svoje interese in cilje v življenju, ki jih poskuša doseči. Zato se mi zdi, da je zelo pomembno, da se vsak o nadaljnjem šolanju odloča sam, da ga k vpisu v določeno šolo ne prisilijo starši ali na to nasploh ne vplivajo ostali, kajti prav šolanje, ki ga izbereš, te pripelje do poklica – glavne poti v življenju, kar pa se mi zdi še posebej pomembno.

Nastja Jenšterle

## GLAVNA POT

Čisto normalno in naravno je, da si ob zaključku osnovne šole belimo glavo s tem, kako naprej. Poti je veliko, a gorje ti, če ubereš napačno! Zato je treba o vsem skupaj dobro premisliti, da izberemo tisto pravo pot, ki nas vodi k cilju, ki si ga želimo.

Tako sem imela tudi jaz kot devetošolka letos veliko opraviti s tem že omenjenim problemom. Izbira šole je resnično pomembna stvar.

Odločila sem se za gimnazijo in moram priznati, da je bila odločitev kar težka. Oklevala in izbirala sem med tremi gimnazijami – vsaka je imela svoje minuse in pluse. In nisem bila edina, ki se je težko odločala, saj so že mesece pred oddajo prijave skoraj vsi devetošolci živčno preračunavali in tehtali. Misli, da sem se

na tem prvem pomembnem križišču odločila za pravo pot – čakam le še na zeleno luč: sem sprejeta ali ne. Če bo vse po sreči, 4.

septembra speljem v prvi letnik in potem naprej do četrtega, do naslednjega pomembnega križišča. A takrat bo odločitev lažja, saj že vem, kam bom zavila.

Seveda se zavedam, da nobena pot, ki sem jo imela na izbiro, ni bila povsem lahka in brez ovir, a intuicija mi pravi, da jih bo na izbrani poti najmanj. To bo torej naslednja štiri leta moja glavna pot, ki jo bodo, tako kot poti vseh drugih sošolcev, spremljali manjši odseki, manjše odločitve.

A na koncu nas bo ta pot spet pripeljala do križišča, ki je zdaj naš cilj, potem pa bo spet nov začetek.

Mateja Marolt

## KONS: 11. zapoved

Zmeda. Kaos.

Spet nov zakon.

Novo eksterno preverjanje?

Četrto nivo?

Prvi, Drugi. Tretji.

Kam spadam?

Kdo sem jaz?

Človek? Marioneta?

Je ena točka premalo, da bi bila, kar hočem biti?

Včasih tudi pol.

Mislim, da padam.

Mislim ali vem?

Sem ali nisem?

Živim ali sem na pol mrtva?

Ni važno.

Da so le vse točke.

Pa je včasih ena premalo.

Ena je relativno malo.

Zakaj pomeni tako veliko?

Bo vedno tako?

Mogoče jaz lahko spremenim svet?

Jaz sem ena.

To pa je relativno malo.

A je lahko veliko.

Enajsto zapoved vam dam:

Ne vdajte se brez boja!

Mateja Marolt

## KONS: 77

Kranj obsoja Krivca.  
Krivc je prepovedan.  
Skejtanje nevarno?  
V Kranju preganjajo skejtarje.  
Skejtarji nevarni?  
Lovro menja skejt.  
Velik skejtov je že zamenjav.  
Globus, Center, Skejtpark.  
Slavc terorizira.  
Miće terorizira.  
Krivc 14 dni v zapor.  
Slavc na vislice. Lovro v pregnanstvo.

### Slovarček:

- Krivc = skejtarski psihič
- Skejtanje = peljanje z rolko
- Lovro = skejtarski antikrist
- skejt = rolka
- Slavc = psihopatski skejter
- Miće = skejtarska gejša in snemalec

Nik Krivec (ČUNA)  
Po Srečku Kosovelu

## »TA PAMETNE« IZJAVE UČENCEV IN UČITELJEV V ŠOLSLEM LETU 2005/06

»Stalne besedne zveze«, ki jih ne smete vzeti dobesedno, saj se za njimi skriva drugačen, višji pomen.

### Ga. Fabjan:

- Tok udpuljenih ljudi na enmu kup pa še nisem vidla.
- Meta, jenej, k te bom ven zagnala!
- Utroc, če naute znal, boste tko gagal!
- So sorry.
- A si s palme padu?
- Kej tazga še svet ni vidu.

### G. Žbogar:

- Živoumri.
- Dva se uzadi zguvarjata ... g. Žbogar reče: »Kdo pa tmle uzad basira!«

### Ga. Gros:

- A dejansko kdo tuki dela samoiniciativno?
- Zelo gutovo je, da v tem razredu ne more bit tišine.

### Ga. Toporš:

- Ej, k tem ven poslala!
- A se kdo jav? Noben? Dobr, naslednič sprašujem.

### Ga. Pavec:

- Kdo je spet brez naloge?
- Voršič, a maš nalogo?
- Učenci: Barvice, barvice, barvice!

### Ga. Sitar

- Selimiiiiiiiiiiii!!!! Kva zavijaš z učmi?!?!?

### Krištof:

- A ma kdo 100 flik za pusodt?
- Sam še 100 ur matematike!

### Petra:

- OOOOO, ko je pa moj Bill lep.
- Ja fuj ... ko ma lah roza majco.

### Meta:

- A ma kdo kej za jest?
- To, BARCA je spet zmagala!!

### Eva:

- Ja jezz blage nimam, ane!

### Nastja:

- Mene je strah!
- Ne nam, hvala ... Hujšam ... no, ubistvu dons začnem.

### Emanuel:

- Ja, ko sem se pa kreatina najedu!
- Učer sem mu za hrbet pa roke.

**Eldo:**

- 3, 4 ... MILAN!!!!

**Mateja:**

- Česa?

**Tomzi:**

- Srečn nov let.
- OMG
- WTF

**Staša:**

- jest bom zabila mto!

**Kaltak:**

- Puzabu sem ... sej bom jutrn prnesu ..

**Klavdija:**

- Sam ene 2 urce sem se učila.

**Nik:**

- Čunaaaa!
- Ma dej f\*\*\* off!

## TA PAMETNE PRI ZGODOVINI (pri ge. Fabjan)

**Ga. Fabjan:** v 9. e, ko je bil vprašan Tomaž Voršič: »Tole je za lepo 3!«

**Matej Slavec:** »Za -4!«

**Ga. Fabjan:** »SLAUC, DEJ JENEJ, K TE BOM VEN ZABRISALA!«

**Ga. Fabjan:** »Žarko, kje je Tokio?«

**Žare:** »Hm ... Ja u Aziji!«

**Ga. Fabjan:** »Ja pa ke u Aziji?«

**Žare:** »Hm ... na ... Kitajskem!«

**Ga. Fabjan:** »Kdaj so ZDA vstopile v vojno?«

**Žare:** »Hm ...«

**Ga. Fabjan:** »Joj ... to že vrabci čivkajo ...!

**Žare:** »1916!«

**Ga. Fabjan:** »NE ... en let kasnej ...!«

**Žare:** »Ajaaaaaaaaaaa, 1915!«

## TA PAMETNE PRI GEOGRAFIJI (pri g. Žbogarju)

**G. Žbogar:** »Katere so stalne migracije?«

**Krištof Knap:** »Nomadi!«

**G. Žbogar:** »Katere ribe spadajo pod modre ribe?«

**Safet Selimi:** »Lignji!«

**G. Žbogar:** »Kere so aromatične rastline?«

**Petra:** »Marjetice!«

**Eldin Kaltak** pri seminaru: prekmurska zidanica (mišljeno prekmurska gibanica).

## PSIHOLOG

**G. psiholog:** »Safet, kaj ti je najpomembnejše v življenju?«

**Safet:** »Nogomet!«

»Zakva sploh pišemo nacionalne poizkuse?«

**G. psiholog:** »Ja ne wem?!«

**Amel:** »Zato, d več papirja purabmo!«

## TA PAMETNE PRI BIOLOGIJI (ga. Grilc)

**Ga. Grilc:** »Kako so zavarovane možganske celice?«

**Nik Krivec:** »Z Vzajemno! Jaz zame, ti zate!«

**Ga. Grilc:** »Kje leži organ za ravnotežje?«

**Amel:** »U Bosni!«

## TA PAMETNE PRI KEMIJI (g. Mohorič)

**G. Mohorič:** »Katera je mastna zelenjava?«

**Petra:** »Sir!«



# 9. F



## OSEBNA IZKAZNICA

**IME:** 9. f  
**PRIIMEK:** Zadražnik  
**SPOL:** moško-ženski  
**DATUM ROJSTVA:** 1. 9. 1998  
**DRŽAVLJANSTVO:** slovensko  
**STATUS:** učenjaški  
**EMŠO:** 0109998500121  
**VODITELJ:** Suzana Zadražnik (beri: Suza)  
**ŠTEVILO OSEBKOV:** 23 + 1 gratis

**OSEBKI:** Kim W., Nataša v., Nika B., Katja S., Katja F., Urška v., Viki P., Barbara F., Luka R., Robert Š., Alan R., Denis Š., Jani V., Kristjan J., Boro D., Domen Ž., Goran D., Bojan D., Anže I., Kaja Z., Maja Š., Petra S., Tjaša U., Vesna D.

**NAJBOLJŠI:** vsi

**NAJBOLJŠI PRI IZUMLJENJU NOVIH BESED IN ...** (9. f že ve, čem): Nika B., Nataša V., Jani V., Kim W., Katja F.

**NAJSLABŠI:** nikoli nihče

**NAJVEČJA SKUPNA ŽELJA:** da bi Husein napadel našo šolo (pa ne zato, da bi imel ravnatelj stroške, ampak ...)

**NAJBOLJŠA NOVICA, KI SMO JO KDAJKOLI SLIŠALI:** nacionalni preizkusi znanja se ne upoštevajo pri vpisu v srednje šole.

**NAJSLABŠA NOVICA:** Potrebno bo učenje, otroci, ocenjevanje se začinja! (v 1. razredu).

**NAJLJUBŠI DNEVI MED ŠOLANJEM:** počitnice

**OSEBNOST:** skupaj naravnost odlična (in zelo raznolika)

## ... NAJ NAJ NAJ ...

**Najpametnejša oseba v klasu:** Katja Sreš

**Oseba z najzanimivejšo babi:** Nika

**Najpogostejši in najglasnejši fajt:** Viki proti Janiju

**Naj učiti po mnenju klasa:** ga. Fabjan

**Oseba, k ne zna metat listkov:** Boro

**Največji ljubitelj banan:** Luka

**Najbol gobčna oseba v klasu:** Luka

**Najpametnejše izjave v klasu:** Goran in Domen

**Najbl nora oseba na Billa:** Boro

**Oseba z najbl samosvojim stilom:** Kim

## Nekaj NAJ-izjav

### ZGODLA

**Šica:** No, Denis, naštej mi fronte.

**Denis:** Anglija, Francija, ...

**Šica:** FRONTE!!!

**Denis:** Aha. Velika Britanija, Francija

**Učitelca:** ... v to kategorijo štejemo samo težke invalide...

**Goran:** Zakva pa sam debele?

### BIGLA

**Šica:** Kere energije puznaš?

**Kristjan:** Mikrovalovno.

### KEMA

**Učiti:** ... bom dau jest to miško u temo d vs nau motla ... (pa jo da u temo)

**Goran** (gleda pipo): »mami, a mamu kej vode?«

**Goran** (pri Gorenjskih oblačilih gleda v lutke): »Zakva me pa te dve tako gledata?«

**Robi:** Ej, Goran, zej pa nau mogla fotosinteze izvajat.

**Goran:** Ja, sej res.

### GEFA

**Učiti:** Povejte mi NGE Slovenije.

**Žepič:** Ja, sej ne Rogl so tut hoteli ...

### ANGLA

**Šica:** Kero je glavno mesto Indije?

**Goran:** Šrilanka.

**Goran** je na kompu pa reče: »Ej, Robi, zaka mi noče jt na eno stran na netu?

**Robi:** »Ja, ni čudn, če si v wordu.«

## PO ČEM STE SI ZAPOMNILI NAŠ RAZRED?

**Ga. Fabjan:** 9. f si bom zapomnila kot zelo prijeten razred, dokler nisem odprla redovalnice. Spraševanje je bilo prava mora, velikokrat pa je bilo tudi zabavno zaradi neizčrpne domišljije vprašanih. Odkrili so mi nove vidike zgodovine.

**G. Mohorič:** Zapomnil se vas bom po izredni delovni aktivnosti. Pri plonkanju se je kar kadilo. S pomočjo Katje S. in co. vam je uspelo.

**G. Abaza:** V tem razredu je nekaj zelo nadarjenih učencev.

**G. Baša:** No comment. = P

## IZJAVE UČITELJEV IN UČENCEV

**G. Marussig:** 9. f si bom zapomnil kot zelo v redu razred, ki veliko zna, vendar so v razredu osebk, ki rušijo sistem.

**G. Žbogar:** Celoten razred težko opišem, ker so si učenci med seboj tako zelo različni. Vendar si bom 9. f zapomnil kot izredno hrupen razred z živahnimi učenci, ki ji je težko umiriti.

**Klara Hiti,** 9. g: Zapomnila si jih bom po vedno pridnih, pripravljenih na vsa preverjanja. Po nekaterih pajacih (vemo, kdo so = P) in zadnje čase po dobrih kolegih.

**Maja Jotić,** 9. d: 9. f si bom zapomnila po tem, da so se učenci v razredu vedno kregali med seboj, da pa kot razred niso naredili nobenih zloglasnih bedarij.

Katja Sreš in Viki Petrovič

## UČENEC, NE JEZI SE!

### NAVODILA ZA IGRO:

Vzemite figurico in igralno kocko ter se s figurico postavite na polje, kjer piše **ŠOLA SE ZAČENJA**. Najprej morate dobiti 6 pik na kocki, da igro lahko nadaljujete. Ko dobite 6 pik na kocki, jo ponovno vrzite in se pomaknite za število polj, ki jih imate na kocki.



Premaknite se po puščici navzgor ali navzdol na mesto, ki vam ga kaže puščica.



in številka v njem pomeni določeno nalogo, ki jo morate izpolniti.

**I** - Dobil si svojo prvo oceno in ker hočeš dobiti še kakšno, še enkrat vrzi kocko.

**II** - Tvoji sošolci so se šli zabavati v šolo v naravi, ti pa ležiš doma v postelji, zato 2X ne meči.

**III** - Spričevalo tvojega 3. razreda je bilo odlično, zato pojdi 5 mest naprej.

**IV** - Dobivaš same slabe ocene; če jih ne popraviš, ne boš končal razreda. Spusti vse igralce mimo sebe, nato lahko nadaljuješ igro.

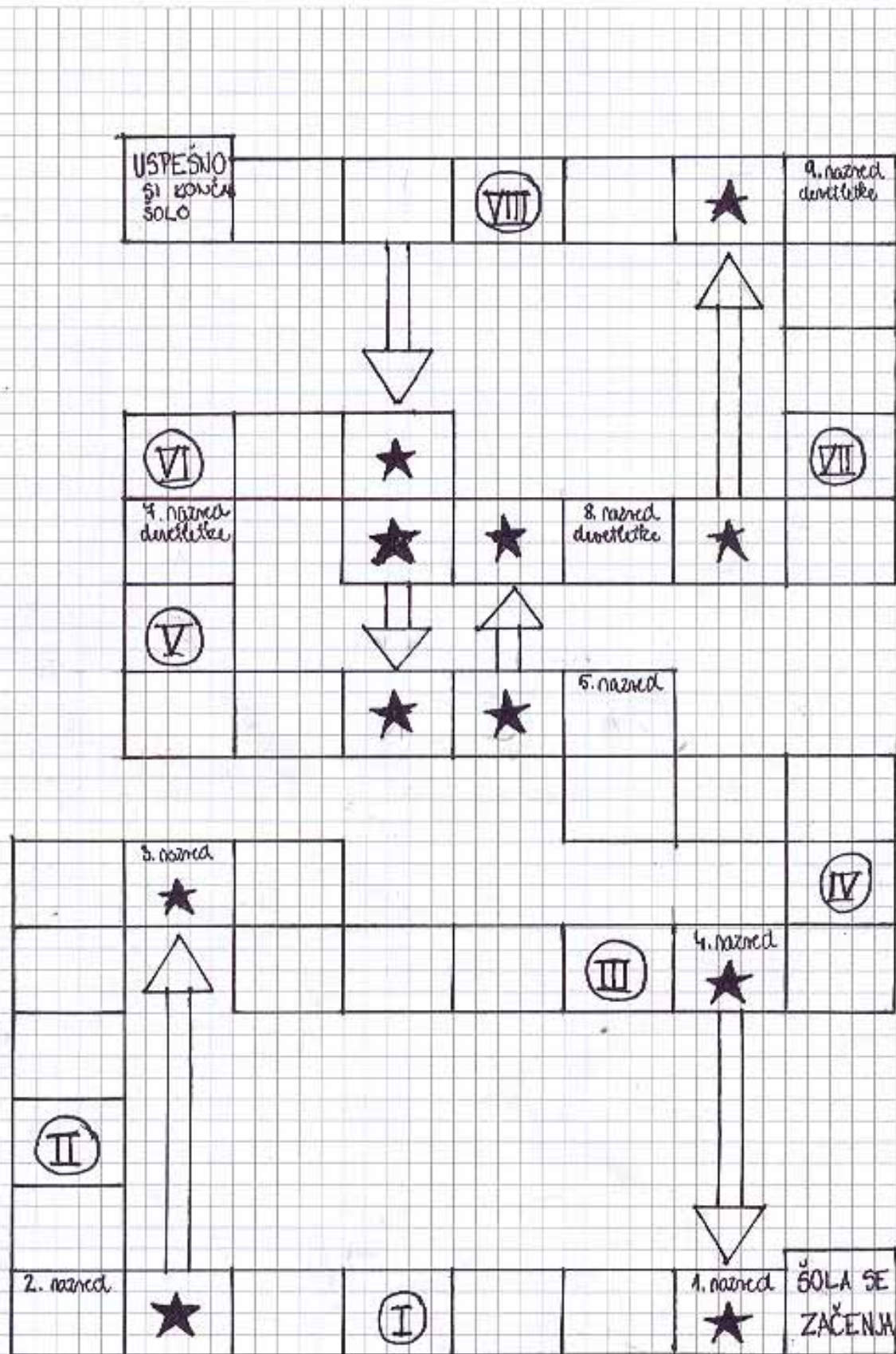
**V** - Nisi končal 5. razreda, zato ga začni znova.

**VI** - Razred skupinsko zaliva uro. Ker vas učiteljica dobi, vsi, ki ste med 8. in 7. razredom, enkrat ne mečete.

**VII** - Vaša zabava je uspela. Vsi igralci se premaknite za 2 polji naprej.

**VIII** - Šola, na katero si se vpisal, ima omejitev, zato se premakni za dve polji nazaj.

Zmagovalec je tisti, ki prvi pride na polje  
**USPEŠNO SI KONČAL ŠOLO.**





# 9. G



## OSEBNA IZKAZNICA

**ČREDA:** 9. g

**KEKEC:** Andrej Žbogar

**ŽIVINA:** Matevž Ambrožič, Gašper Borak, Milan Čaloševič, Eva Čulig, Jasmina Feratovič, Klara Hiti, Tadej Dolenc, Sandra Korče, Bojan Kondič, Monika Klemenčič, Nina Kočar, Anja Mesec, Luka Pirih, Domen Nastran, Bojan Maksimovič, Jan Tadič, Aljaž Seliškar, Urša Sitar, Matija Vodišek, Tajda Zakojč

**ZAŠLI V ALPAH:** Gzim Bahtiri, Kim Weisseisen, Amanda Merlak, Simona Vodnik



Že na stotine obrazov je prišlo in odšlo skozi ta vrata, na stotine peres je čečkalo skrivna pisemca na teh klopeh in na stotine nasmehov se je razpotegnilo skozi precejšen del otroštva v teh prostorih. Veliko se jih je že jokalo, kregalo z učitelji in se dolgočasilo v vseh teh letih. A nikdar ni cele dneve odmevalo: »Kežman! Kaka!« Nikdar še ni bilo slišano opravičilo za plonkanje: »Ja, a sem jaz kriv?« In nikdar še ni bilo toliko čokoladnih medvedkov po tleh kot v 9. g. Morda smo za šolo in za učitelje le še en razred, a za nas same smo eden in edini. Ko se spominjamo vseh časov, ki smo jih preživeli skupaj (takrat je običajno poletje in zunaj sije sonce, zato so spomini lepši), se nam na

## NAVODILA ZA ...?

Morali smo napisati prispevek za naš zadnji, čisto zadnji, devetošolski Krik. Sprejeli smo seveda to naročilo z veelikim navdušenjem. Kot ponavadi, ko je treba kaj takega narediti. Podnaslov: Kako preživeti? Hja ... kako? Jonas je rekel: »Učiti se, učiti se in še enkrat učiti se.« Da, to so najboljša navodila za preživetje. A teh se na žalost poslužujejo le redki. Vsaj med nami so bili zelo redki. Ampak vseeno, naše poznavanje učiteljev in načinov plonkanja bi lahko delili tudi z drugimi. Ali pa tudi ne ... No, naj vam, tako za okus, razkrijem samo delček naših bogatih izkušenj. (Zadnja kontrolna sicer še ni mimo, a naj vam bo.) Preden začnem, vedite, da je plonkanje odvisno od osebnosti vsakega učitelja. Na primer kemija. Veste, ko učitelj odide iz učilnice v kabinet, gleda skozi luknjo, kdo, kako in kaj plonka. Ja, vsak se znajde po svoje. Še zmeraj vžgejo tudi stare metode, kot je ne primer plonk na dlani. Pomaga, če si napišeš vse, razen: Več sreče prihodnjič. Fizika, g. Marussig. Če te najde, moraš biti res začetnik v plonkanju, nikakor pa ne smeš reči: Sej nism nč jest kriv.« (Govorim iz lastnih izkušenj.) Najbolje je, da skriješ plonk v kalkulator, ki ga imaš večinoma lahko pri sebi. Saj tega ne preverja, se mu ne da.

obrazu nariše nasmeh in zalije nas toplina, obenem pa nas nekaj žre globoko v želodcu. Čeprav smo doživeli tudi slabe izkušnje in nizke ocene, so ta štiri leta minila veliko prehitro. Vsa ta prijateljstva, ti zabavni trenutki, ti sončni dnevi ... končani. Našo kletko bodo kmalu spet napolnili novi učenci in cikel se bo nadaljeval, a 9. g ne bo nikoli več. Dragocenosti, ki smo jo imeli, se zavemo šele, ko nam je odvzeta. Vsak konec pa je nov začetek in naša življenja se šele dobro začenjajo. Še zadnjič se z nasmehom ozremo na šolo in odkorakamo v nov dan, ponosni, da smo bili del tega neskončnega kroga, ki se imenuje **OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PREŠERNA.**

Če si resnična lenoba in se ti ne da niti plonka na računalnik napisati, potem je možnost kopiranja iz zvezka. V pomanjšani velikosti, da ne bo pomote. S skopiranimi plonki ne hodite v knjižnico, saj vam tam tega ne bodo naredili. Tako da si jih absolutno zagotovite prej. Hm ... kaj se še splača razkriti? Geografija: definitivno atlas. Ampak če po pomoti in veliki nesreči g. učitelj plonk najde, bodite brez skrbi, da si ga bo natančno ogledal in vam odštel vse, za kar misli, da je preplonkano (šala, šala! ... tisto o natančnem pregledovanju plonka). Pri spraševanju pa nikakor ne pozabite pokazati krajev na zemljevidu! Zgodovina: če ste obupno leni, leni in še enkrat leni, bo ga. Fabjan krepko gledala skozi prste in se globoko poglobila v naključne plakate v učilnici. Takrat v akcijo! Če ste vprašani, pa bodite raje tiho, kakor da pleteničite skrajne neumnosti. Nivoji so pa poglavje zase. Ne vem, pri komu se kaj da, ampak pri ge. Smerke in ge. Šuštar se marsikaj. Pa brez zamere.

P.S. Avtorica tega sestavka ne prevzema nikakršne odgovornosti za morebitne nastale probleme, izvirajoče iz nasvetov v že omenjenem besedilu.

Ip Klara Hiti

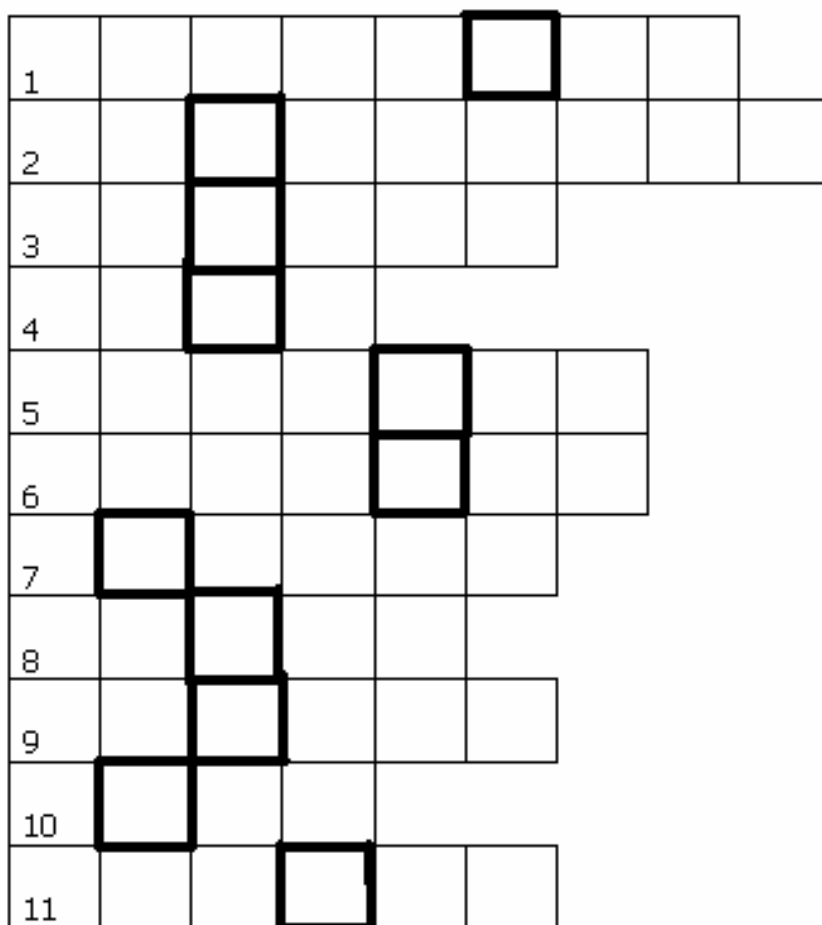
## REKORDI 9. g

1. Največkrat opravljan razred v zbornici.
2. Največkrat obiskovali razrednikov kabinet.
3. Največ neopravičenih ur.
4. Največ nezadostnih ocen in posledično popravnih izpitov.
5. Največkrat ponavljali kontrolne naloge.
6. Najboljši v tekmovanju: »Kdo se bo manj učil«.
7. Največ učencev zapustilo razred (zašli v Alph).
8. Največkrat jezili učitelje.
9. Najuspešnejši pri plonkanju.
10. Najboljši razrednik na šoli.



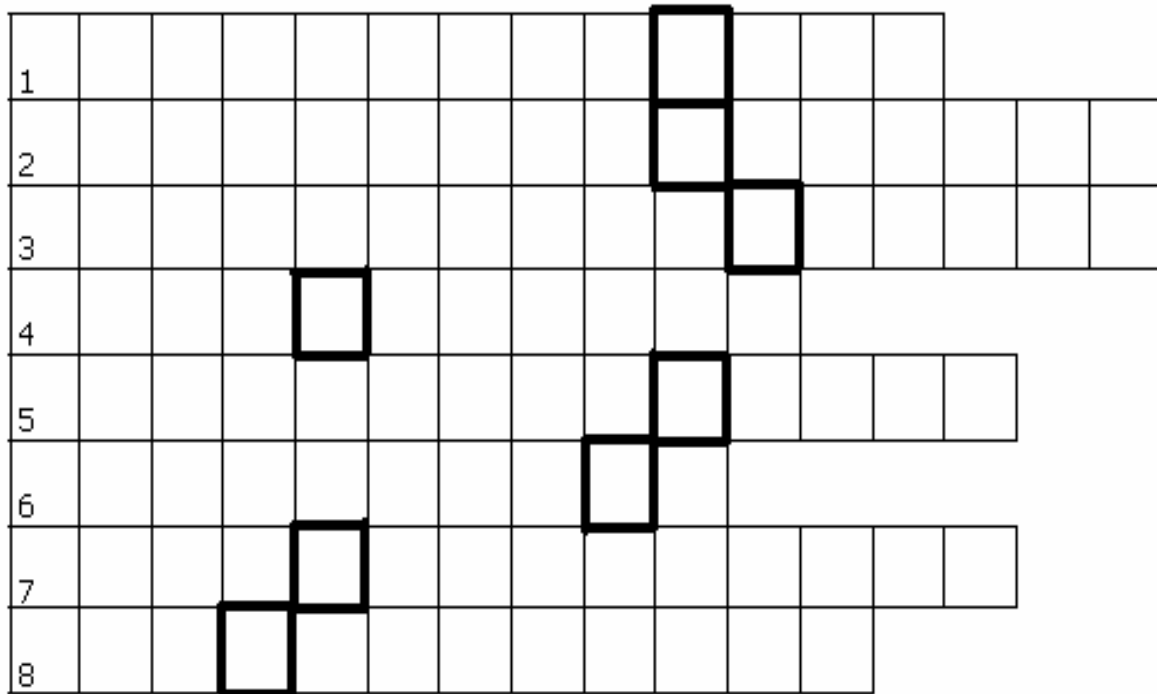
Mitja Škufca, 9.d

## KRIŽANKA Z GESLOM



- 1.ZLATA VREDEN PREDMET PRI GEOMETRIJI
- 2.UČITELJ FIZIKE (JURIJ)
- 3.PRIPOVEDNIŠTVO (NI ETIKA)
- 4.AFRIŠKI PTIČ
- 5.MATEMATIČNI ZAPIS ENAKOSTI
- 6.SUHA CELINA
- 7.RASTE NA TRAVNIKIH
- 8.GOROVJE V JUŽNI AMERIKI
- 9.GODALNI INŠTRUMENT
- 10.CESAR ALI ...
- 11.RASTLINA, IZ KATERE PRIDELUJEJO PIVO

## ŠE ENA KRIŽANKA Z GESLOM



1. UČITELJ ZA GEOGRAFIJO
2. RAZREDNIČARKA 9. F
3. UČITELJ ZA KEMIJO
4. UČITELJ ZA GLASBO
5. ŠTEVILO UČENCEV V RAZREDU
6. UČITELJ ZA FIZIKO
7. NAJLJUBŠA OBDOBJA MED ŠOLSKIM LETOM



KATARINA FRAS 9.d

Katarina Fräs, 9.d





OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PRESERNA KRANJ GENERACIJA 2005 - 2006